

**[Alfred Jensen.]**

Forsørgere til  $\frac{4}{5}$ , saaledes at alle blev lige-stillede. Vi betaler det samme Kontingent; derfor er det rimeligt, at vi ogsaa har Ret til at faa den samme Hjælp. Dette gælder ogsaa Huslejhjælpen. For dennes Vedkommende er det naturligvis et Fremskridt, at den foreslaas ydet Ikke-Forsørgere med over 15 Aars Medlemsskab. Men det er urimeligt, at man undtager Ikke-Forsørgere, der har egen Lejlighed, og som har Udgifter til Logi, fra denne Bestemmelse. Jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke kan gøre Springet fuldt ud og gennemføre disse Ændringer. Det er dog saadan, at ingen faar udbetalt mere, end han kan fremvise Kvittering for.

I denne Forbindelse ønsker jeg ogsaa at paavise det urimelige i, at der er een Sats for Huslejhjælp for Hovedstaden, Købstæder m. m., og en anden for Landkommuner. Der er Eksempler paa, at arbejdsløse i Landkommuner betaler en Husleje, der rangerer i Højde med den, der betales i Købstæderne, ogsaa ofte over, men ikke desto mindre kan de ikke faa mere end 40 Kr. i Huslejhjælp. Jeg ved meget vel, at det Skel, vi her har i Arbejdsløshedsloven, ogsaa findes i Folkeforsikringsloven, men vi Kommuner har aldrig godkendt denne Skelnen mellem Købstæder, Hovedstad og Landkommuner. Vi betaler det samme til Folkeforsikringen; vi betaler det samme til Arbejdsløsheds-kasserne, og saa bør man ogsaa gennemføre ensartede Sats.

Endelig vil jeg gerne om Raadighedsbeløbet sige, at det forekommer mig at være ansat for lavt. Naar man endelig vil gaa den Vej, som vi gaar, og som jeg mener er den rigtige, at lovfæste, hvad der skal ydes i Tilskud, i Stedet for at gaa til Finansudvalget, hvad der er foreslaaet af forskellige Ordførere, bør man dog give Arbejdsløsheds-kasserne den Efterbetaling, som Lovforslaget kunde give Anledning til at gennemføre, og det vil sige, at der ikke alene skulde stilles 10 Mill. Kr., men 20 Mill. Kr. til Raadighed for Arbejdsministeren. Jeg henstiller, at man tager dette Forhold med under Overvejelse, naar Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg.

Det fremgaar af disse Bemærkninger, at vi ikke finder dette Lovforslag tilstrækkeligt, men det er vort Haab, at det vil lykkes at faa det forbedret i Udvalget. Skulde det ikke lykkes, vil vi fortsætte vort Arbejde med at faa Arbejdsløshedsloven forbedret paa en saadan Maade, at der er skabt det rimelige Grundlag for Arbejdsløsheds-kasernes Økonomi og for de arbejdsløses økonomiske Forhold frem i Tiden. Jeg skal her-

med tilsige vor velvillige Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

**Arbejdsministeren (Marius Sørensen):**

Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilsagn om en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag i et Udvalg. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Sønderup, at det forekommer mig at være ligesom lidt af en flot Haandbevægelse, naar min Formand i Embedet som Arbejdsminister vil forsøge at viske hele denne Historie af Bordet. Det ærede Medlem Hr. Sønderup sagde: Større Understøttelser! Større Adgang til at faa Understøttelser! Mindre Kontrol Større Statstilskud! Og saa sluttede det ærede Medlem Hr. Sønderup disse Udtalelser med at sige, at der skal en særlig Arbejdsløshedsmentalitet til for at kunne fremsætte et saadant Lovforslag. Stemmekøbspolitik! Rovdrift! Det var kortfattet de Udtryk, som jeg fik noteret.

Det har ikke været saadanne Tanker eller Drifter, der har dannet Grundlaget for Arbejdsministeriets Udarbejdelse og Frem-sættelse af det foreliggende Lovforslag. Herom skal jeg senere fremkomme med nogle Tal.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup rettede nogle Forespørgsler til mig, som jeg vil benytte Anledningen til at besvare her. Det ærede Medlem sagde som en Art Undskyldning for, at hans Parti i 1945 var gaaet med til den Udbygning af Arbejdsløshedsloven, som da fandt Sted, at denne var et Led i Sabotagen. Det bedrøvede mig ærligt talt meget. Vi er jo ikke kommet længere fra Besættelsestiden, end at vi endnu husker, at vi tværs over alle Samfundslag gav hinanden Tilsagn om, at naar vi endelig igen var blevet fri, vilde vi for Alvor række Haanden frem til at skabe et bedre Samfund, end vi havde kendt i Besættelsestiden og den Tid, der laa forud, og en af de Ting, som jeg haabede, man virkelig for Alvor vilde sætte alt ind paa, var Afskaffelsen af Virkningerne af den Samfundssvøbe, som hedder Arbejdsløshed. Det har derfor bedrøvet mig, at det ærede Medlem Hr. Sønderup siger, at den Velvilje, der vistes her, var et Led i Sabotagen.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, om jeg agtede at gennemføre Arbejdsfordelingsloven. Dertil kan jeg svare nej; den foreligger heller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup spurgte, om Hensigten med det fremsatte Lovforslag var at bringe Medlemmernes Kontingentydelse ned til 3 pCt. af Gennemsnitsfortjenesten. Jeg vil gerne heroverfor sige nej; det